

Projekt ku „Dňu Zeme“

Náš príbeh sa stal v septembri minulého roku. Raz, keď sme išli do školy, našli sme na ceste ježka. Pozerali sme sa, kde je jeho mamička. Nikde sme ju však nenašli. Ježko by bez mamy zomrel, neprežil by zimu. Tak sme sa rozhodli, že ho zoberieme domov. Na internete sme si našli informácie o ježkovi - čo papá a ako môže prezimovať. Pripravili sme mu debničku, do ktorej sme dali piliny a misky na vodu a jedlo. Dozvedeli sme sa, že ježko je hmyzožravec. Skôr ako sme ho dali do jeho nového príbytku, odvážili sme ho, pretože bol tak maličký, že sa zmestil do maminej ruky. Vážil 130 gramov. Celú zimu sme sa o neho starali a pozorovali ako priberá na váhe. Ježko cez zimu chvíľami spal a chvíľami papal. Každý mesiac sme ho vážili a sledovali, či priberá na váhe.

Prišla jar. Ježka sme premiestnili do záhrady. Chceli sme, aby sa naučil sám loviť a hľadať si potravu. Ježko viditeľne ožil, behal po záhrade a občas sa nám strácal v tráve. Na jar už vážil 417 gramov a bol schopný vrátiť sa do prírody - jeho domova. Prišiel deň „D“. Už predtým sme s mamou hľadali vhodné miesto, kde by sme ježka mohli vypustiť do prírody. Našli sme ho pri Čičovskom mŕtvom ramene. Našiel by si tam úkryt aj dostatok potravy pre seba. A tak sme jednu peknú sobotu nasadli na bicykle a vybrali sa s ježkom na výlet. Ježko začal hneď ňuchať a hľadať si potravu a o chvíľu zmizol v lese. Bolo nám za ním veľmi smutno aj sme si poplakali, ale sme vedeli, že je to preňho to najlepšie.